

Třiatřicet semestrů ateliéru Buček – Horatschke. Retrospektivní výstava studentských prací se otevřívá v Oblastní galerii Liberec

23. 11. 2022 08:58

33 – 800 – 169

ATELIER
BUČEK + HORATSCHKE

VERNISÁŽ
OBLASTNÍ GALERIE LIBEREC
24.11.2022
18 HODIN

Architekti Jiří Buček a Filip Horatschke se rozhodli ohlédnout za svým dlouholetým pedagogickým působením na fakultě umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci. Vybrali na třicet studentských projektů, jejich autory oslovili k zaslání podkladů a doplnění informací, co přesně pro ně tento projekt kdysi znamenal a jak ovlivnil jejich následný život. Už jen z množství reakcí, odpovědí a materiálů, kterých se jim dostalo, je myslím jasné, že něco nedělají úplně špatně. Být vedoucím architektonického ateliéru na vysoké škole je zvláštní práce, kterou navíc především z finančních důvodů nemůžete dělat jako hlavní činnost. Snažíte se předat nějaké zkušenosti, znalosti, dovednosti a naproti sobě máte lidi, kteří se sice snaží něco dožít, naučit, ale zároveň se snaží zorientovat sami v sobě a mají obrovské množství nejistot, pochybností, úzkostí, při hledání této a své budoucí role. Ti na druhé straně stolu, pedagogové, je mají taky, ale studenti si to myslím málokdy uvědomují. Jeden si to naplno uvědomí, až když se případně o x let, později octne právě v té druhé roli. V rozhovorech se tedy jedná o zvláštní vztah, který má někdy klasické parametry učitel-žák, jak je tomu známo z nižších vzdělávacích stupňů, ale zároveň se častokrát hledá způsob, jak vytvořit komunikaci na více vyrovnané, partnerské úrovni. U všech obou pedagogů jsem toho byl svědkem a oba pláňové architekti nepředstavují v tomto výjímku. Svéra své studenty a jejich projekty vážně. Záležejí jim na nich. Mnohokrát jsem byl v Česku svědkem toho, jak se vzáhlání podceňuje, jak se donekonečna opakuje známý bonmot: „kdo umí, ten to dělá, kdo neumí učít“. Mimochodem, toto tvrzení z filmu Annie Hall od Woodyho Allena ještě pokračuje a to takto: „Kdo neumí učít a kdo neumí učít, už těloví.“ Tak jednou provždy. Není to pravda. Alespoň nikoliv automatická. A učení architektury je zatraceně těžká, náročná a odpovědná práce. Mnohokrát máte chuť vzít studentovi tužku z ruky, udělat škicu a říct: vždyť to není tak těžké, to se dělá takhle, a přitom je to právě to, co v naprosté většině případech udělat nesmíte, i když by to možná bylo časově efektivnější. Ano, z krátkodobého hlediska možná, z dlouhodobého spíš obráceně. A to dlouhodobě hledisko, které ve škole často není vidět, a o kterém se moc nemluví, je nakonec to nejdůležitější. Co si z těch let ve škole obě strany odnesou do života. Jak je to ovlivnilo a změnilo, kam je to nasměrovalo. Ano, to ovlivňování je vzájemné, funguje oběma směry. Tato výstava je jedním ze způsobů, jak se svými bývalými studenty zůstat v kontaktu a jak na podobné otázky hledat odpovědi. Setkat se a po letech si vyměnit názory, zkušenosti.

Adam Gebrian

Architekti Jiří Buček a Filip Horatschke rekapituluji své dlouholeté pedagogické působení na Fakultě umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci. 33 semestrů, 800 konzultovaných prací a 169 diplomových a bakalářských prací se skrývá v názvu nové výstavy 33-800-169 Ateliér Buček + Horatschke, která se 25. listopadu otevřívá v Oblastní galerii Liberec.

Filozofií tohoto ateliéru je předat svým studentům komplexní vzdělání v oboru navrhování staveb, urbanismu, navrhování krajiny, interiérů, přičemž je velký důraz kladen na invenci, koncepčnost a zároveň zodpovědný a cílevědomý přístup. Jednotlivá zadání jsou směřována tak, aby student během studia prošel rozmanitými úkoly z hlediska typologie, charakterů staveb, provozů a konstrukcí. Za dobu svého působení na Fakultě umění a architektury vychoval ateliér řadu pozoruhodných osobností, které dnes působí ve veřejném prostoru. Absolventi Pavel Šťastný, Jitka Pucandlová, Jiří Chmelík, Ivo Pavlík, Jiří Lukáš, Andreas Dzikos, Markéta Bromová, Jan Vondrák a další reprezentují nastupující generaci mladých architektů.

„Ateliér architektů Jiřího Bučka a Filipa Horatschkeho je jedním ze základních pilířů naší školy. U obou jeho představitelů se spojuje velká profesionální erudice se schopností studenty dále motivovat a rozvíjet k vlastní tvorbě, vytvářet dostatečně komunikačně otevřené a přitom srozumitelné prostředí pro přemýšlení o architektuře. Ateliér patří u nás mezi nejoblíbenější, studenti se na konzultace svých projektů těší,“ vysvětluje děkan Fakulty umění a architektury Technické univerzity.

Renomovaní pedagogové vybrali třicet studentských projektů, které budou veřejnosti představeny digitální formou pomocí QR kódu ve speciální instalaci připomínající Manhattan. Půjde o vůbec první samostatné představení ateliéru. K výstavě 33-800-169 Ateliér Buček + Horatschke v Oblastní galerii Liberec bude vydána i publikace, jejímž kurátorem je Adam Gebrian, respektovaný teoretik architektury a bývalý student liberecké školy, který je zároveň i kurátorem výstavy. „Tato výstava je jedním ze způsobů, jak se svými bývalými studenty zůstat

v kontaktu, zjistit, jak je studium ovlivnilo, změnilo, kam je nasměřovalo, setkat se a po letech si vyměnit názory a zkušenosti,“ shrnuje jeden z přínosů výstavy Adam Gebrian.

Vernisáž výstavy proběhne ve čtvrtek 24. listopadu 2022 v 18:00 hod. v Atriu Oblastní galerie Liberec. Výstava trvá od 25. 11. 2022 do 19. 1. 2023.

TZ: Oblastní galerie Liberec